

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. Ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus impertinētibus.

re. i. chri: quibus aliter vt intelligit ei iuncta
z aliter vt ab eo intelligit diuisa. Ad scdm
dicere q. l. Tho. nō sic dicit in. iij. sic alle/
gatur: s; dicit q. crux adorata latia vt ima/
go chri: z vt res qdaz adorata hypdulia: nō
aut negat qn adorata latia rōne tractus.
Dens s; scilicet Tho. est q. tribus modis crux
adorata. i. vt imago: z vt res chri eidē con/
iuncta: z vt res eiusdē ab eo diuisa. Et ter/
tio modo adorata hypdulia (nō obstare q.
sit chri ille honor: z nō crucis) qz lz chris i se/
ipso adorari possit latia: qn tamē adorata i
aliq. suo sibi nō coniuēto: adorata in alio: z
adorata hypdulia. Est autē z alia difficul/
tas in verbis scilicet Tho. Nam si tractus ad/
mēbra chri est ratio sufficiēs adorandi la/
tria: videt sequi q. brā virgo adoranda sit
latia: qd ptra doctrina scōrū est. Sicut q.
asellus q. vltus est dñs: adoradus est la/
tria: z eius reliquie si haberent. Sol. Di/
co ad primū iuxta pmissa q. ppter hoc non
est beata virgo adoranda latia ppter rōem
sup allegata: q. i. est qd in se adorabile: vñ
videt ille honor latie ad creaturā: non
ad deū terminari. Dico tñ q. lz nō sit talis
adoranda: est tñ taliter adorabilis. i. digna
adorari. i. latia: z hoc inqntum est imago
dei: z forte etiā inqntus p intellectu acci/
pitur vt aliqd chri eidē iunctū p tractū.
Aliud em est esse adorabile aliqd: aliqd qz
esse adorandū. Sicut etiā aliqd est furē esse
dignū suspensio: z furē esse a me suspendē/
dum. Ad aliud dico q. si ipse asellus acci/
peret p intellectu vt aliqd actualit iun/
ctum: hō: adoraret latia: qz eadē adora/
tione q. z chris adoraret. Ut aliqd aut se/
paratū adoraret hypdulia. Nec debz hoc
miz videri: qz nobilio est asellus ligno cru/
cis z lapide sepulcri z terra calcata a dño
quā in locis q. plurimis veneramur. sicut
z in quodā cenobio gallie quedaz portio
calciamēroz eius adorata. Ad questiōne
autē agitata deuemens dico: q. si loqmur
de honore exhibito alicui rei grā sui er nō
alteri? p dicitur acule? z spina nec magis
nec tantū nec aliq. mō est venerabilis: q.
rei rōnali nullus debet honor grā sui. Si
pō de eo honore loqmur quē alicui natu/
re exhibem? grā alteri: tunc iuxta predictū
ita dico duo. Primū: q. spina magis ē ve/
neranda. Secundū: q. brā virgo est magis
venerabilis id ē digna venerari. Primū
patz: qz spina adorata est summo honore. i.
latia: virgo autē honore nō summo. i. hyp/
perdulia. Patz etiā scdm: quia vgo est di/
gna venerari summo honore: z q. hoc fm se
ē digna hypdulia. Et adorabilis ē summo
honore rōe repñtatis z tractus: spina pō
rōne tractus immodo. Per hec autē que
scipsum? bene intellecta solui possunt oia
argumēta que in ista materia fieri p sive
runt. Arguit em pmo Henricus sic. Nulla
inqd imago potest esse imago dei: quia s;
Damas. infigurabilis est deus: ergo null/
la imago adorata est latia. Sol. De? vt
est humanat? hz imaginē mā de? vere est
crucifixus: z imaginē habet diuinū suppo/
sitū cruci affixus. Secdo arguit Duran/
sic. Anima intelligēs nūq. dicit imaginē:
vt imago est idē esse cū imaginato: sed sp
illa duo dicit distincta: cū sint ad inuicē re/
latia. Nunq. qd vni eoz attribuit pue/
nit reliq. Sol. Lz anima cū fert in imaginē
vt sic: nō dicit imaginē esse imaginatū: nō
tñ est necesse q. tūc neget vñ ab alio vel
faciat duos pceptus de illis: sed vno pcep/
tu pceptit vtrūq. vñ in ordine ad aliud
Negat g. ans ad hūc sensū: q. oia illa duo
dicit idē. i. vno pceptu fert i vtrūq. z vno
motu acti eēt idē. Ad pbationē aut dico
q. aia ea q. reall distinguū vno pceptu p
pcepte et iudicare qn vñ eoz ad aliud refer/
tur: cū vñ relatiuū claudat in intellectu
alteri. Et lz imago vt sic z imaginatū vt
sic aliq. pceptibz distinguant. tñ pbi qd
est vni? attribuit alteri. vt p. z. de veri. q.
iij. ar. viij. Arguit tertio Holkoth sup
libz sapie sue. Latia em est honō q. soli
deo exhibet. Innulli creature cōuenit: ois
aut imago est creatura: Inllō mō imago
adorata latia. So. Sicut latia soli deo cō/
uenit p se sine grā sui: ita z creatura p acci/
dens sine grā alterius. i. dei repñtati pue/
nit: q. in secula est gloriosus.

Casus lx.

Veritar. lx. vtrū

aliqd valeat si sacerdos dicat
i absolutōe: qdqd bōi fecerit
sit tibi i fmissiōz peccaminū

Ad hoc rñdet s. Tho. qdlib. iij. ar. xxvij. Et dicit multa: p̄mū q̄ pctōr est debito: q̄nie dupl̄r. Uno mō ex suo pctō: alio mō ex iniūctōe sacerdotis: Un̄ si p̄fessor imponat minozē penā q̄ meref: residuū exoluet aut h̄l̄ aut in purgatorio. Si p̄o maforē: nihilo r̄tinus tenet facere si p̄r: q̄ si moriat̄ anteq̄ expleat nō exiget ab eo nisi fm̄ q̄ntitatē pcti. san. Tho. in. iij. S̄m̄ est: q̄ dicit q̄ op̄ q̄d aliq̄s facit ex iniūctōe sacerdotis: dupl̄r valet penitēti. sc̄l̄ natura sua: z̄ p̄tute clauū: quia maḡ valent ad expiandū pctm̄ q̄ si p̄rio arbitrio fierent. Tertiuū est: q̄ dicit q̄ sacerdos p̄r iūgere p̄nam p̄rio arbitrio z̄ p̄silio alieno et etiā arbitrio ip̄ius penitētis: sicut si catur: facias hoc si potes: r̄si nō potes: facias hoc: z̄ sile est q̄ dicit: q̄quid boni feceris z̄. q̄si dicat: grauius tibi pena esset iniūgenda: sed volo q̄ oia bona a te facta et mala patiēter tolerata sint tibi in remissione pctōr. Et p̄ ista p̄ba illa q̄ facit penitens p̄ter exp̄ssam iniūctōē accipiūt maiorē virtutē q̄ habeat ex se ad satisfaciendū. *Dec Tho. Glide q̄ in oi ope z̄. maxime in flagellis et in p̄bis iniuriōsis habendo patientiā satisfaciē p̄ pctis sicut q̄n facis iniūctā penitentiā.*

Casus. lxi.
Veritur. lxi. vtrū

q̄ vn̄ p̄fessor possit mutare penitentiā iniūctā ab alio: z̄ dico fm̄ Ray. q̄ sic: dūmodo tria concurrant. P̄mo q̄ hoc fiat discretē cū rōnabili cā z̄ circa subditū suū q̄. s. ad p̄fessionē. di. lxxij. p̄ byter. Excipiunt̄ t̄lū isti casus. p̄mus si p̄nia fuit publica maxime inchoata: q̄ fm̄ Guil. debet req̄ri si cōmode p̄t̄ ille q̄ iniūct̄: ne scādalizetur. Sc̄ds q̄n est iniūctā p̄ pctō refuato sup̄iori h̄z Guil. nisi yrgeat necessitas aut suadeat utilitas: quia tūc p̄ū est credere q̄ in hm̄ōi p̄cesserit p̄tēm. Tertius q̄n sup̄ior hoc sibi reseruauit fm̄ eūde Guil. arg. l. di. accedes. z̄. xxij. q. ij. lat. d̄. z̄ in glo. vtriusq̄ capli. Aliter iūue idē siue aliq̄ sacerdos p̄r hoc: tñ nō debet facere nisi examinata cā p̄pter quā iniūctā est fm̄ Ray. P̄opter q̄d vi-

detur q̄ nō possit fieri nisi facta ḡali p̄fessione si oia pctā z̄cernit: vel speciali: si pro aliq̄ speciali imposta est: nisi sit euidēs q̄ penitēs ip̄am exple re nō possit: q̄ nō debet dari medicina nisi cognito morbo.

Casus. lxiij.

Veritur. lxiij. vtrū

q̄ aliq̄s in extremis possit facere verā p̄niā: Rñdet fm̄ sententiā theol. z̄ cano. maxime s. Tho. iij. di. xx. q. j. ar. j. q. j. q̄ q̄diu hō vuit p̄r ve rā agere p̄niām. q̄d p̄bat Aug. li. de p̄niā. de latrone Lu. xxij. z̄ Ezech. xviij. In q̄ cūq̄ hora z̄. exemplū de Siluestro sc̄do. de ps. di. vij. Nemo. Sed tñ vix aut r̄ūq̄ fit verā p̄niā i morte: q̄ aut hō subito moritur z̄ res sua est expedita. Credo q̄ dñs nunq̄ hoc p̄mittit nisi in pessimis hoib: et credo q̄ sit pessimū signū eterne mortis. Et si p̄pendat se mort: adhuc vix p̄t penitere. rariōz assignat Sco. iij. ex p̄bis Augusti. de p̄a p̄niā. P̄mo. q̄ requiritur vsus liberi arbitrii q̄ volūtas libere derestetur pctm̄. Sed vsus hic timoze z̄ dolore impeditur. Un̄ Aug. de p̄a p̄niā. Difficile est vt tūc sit p̄a p̄niā q̄n r̄sura venit: q̄n cruciatus mēbra ligat: z̄ dolo: sensum opprimit: vt vix hō aliqd aliō cogitare valeat: melior est tñ sera q̄ nulla. Sc̄do: q̄ nō solum debet esse volūtaria: sed p̄pter deum. Un̄ s. Tho. in. iij. dr: q̄ Antioch⁹ nō p̄e penituit. ij. Zach. x. q̄ hoc faciebat timore pene. Ideo talis tā nō videt facere p̄pter deū: sed esse videt sicut q̄ p̄icit merces in mare. Aug. vbi s. Null⁹ expectet q̄n peccare nō p̄r: arbitrii libertatē q̄rit de⁹: vt possit volere p̄missa: nō necessitate: charitātē: et nō timozē tñ. q̄ nō in solo timore viuūt hō. Quē f̄sero penitē: oportz nō solum timere iudicē: sed z̄ dilc̄ere: q̄ sine charitate nemo p̄t salu⁹ esse. *Dec ille. Tertio: q̄ mal⁹ habit⁹ est effect⁹ naturalis. Jo dr s. Tho. iij. vbi s. q̄ est difficile q̄ affectus hois quē multo tēpore in aliqd inclinātū habuit: subito in p̄trariū mutetur. Jo Aug. vbi s. Dec p̄uersio si p̄tingat et in fine desperandum nō est de eius remissio-*